

คู่มือสิทธิประโยชน์ด้าน บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

คำนำ

คู่มือสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ข้าราชการหรือผู้ที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการคำนวณหรือประมาณการเงินบำเหน็จบำนาญที่จะได้รับด้วยตนเอง ตลอดจนทราบถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ เมื่อเกษียณอายุราชการหรือออกจากราชการ

สำนักปลัด เทศบาลตำบลหอคำ จึงได้รวบรวมสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน โดยอ้างอิงจากการศึกษาคู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ของสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับส่วนราชการ พนักงานเทศบาล และผู้ที่เกี่ยวข้อง

สำนักปลัดเทศบาล
เทศบาลตำบลหอคำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	๑
- ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑
- สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ	๑
- หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ	๒
- ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ	๒
- เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ	๓
- การนับเวลาราชการทวีคูณ	๔
แนวทางปฏิบัติและการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ	๕
- เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ	๕
- วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ	๕
- การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ	๕
- บำเหน็จบำนาญพิเศษ	๗
- บำเหน็จดำรงชีพ	๑๐
- บำเหน็จตกทอด	๑๐
- เงินช่วยเหลือพิเศษ	๑๕
- เงินค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)	๑๖

บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบลและข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

นอกเหนือจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังกล่าวแล้วยังมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับ อาทิ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการครบ ๑ ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อพ้นหรือออกจากราชการด้วยเหตุและระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนจากการที่ปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวประกอบด้วย

๒.๑) บำเหน็จปกติ

๒.๒) บำนาญปกติ

๒.๓) บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำเหน็จพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ต้องพ้นจากราชการ เพราะเหตุทุพพลภาพอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญปกติ)

๒.๔) บำนาญพิเศษ (จ่ายให้แก่ทายาท กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยหรือนอกเขตพื้นที่ตั้งสำนักงาน)

๒.๕) บำเหน็จดำรงชีพ

๒.๖) บำเหน็จตกทอด (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต หรือกรณีไม่มีทายาทตามกฎหมาย ให้จ่ายแก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตแสดงเจตนาไว้)

- ๒.๗) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ
- ๒.๘) เงินช่วยเหลือ (จ่ายให้แก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาให้เป็นผู้มีสิทธิรับหรือผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดกรณีไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้)
- ๒.๙) เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ)

๓. หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ

- ๓.๑) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้ และก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- ๓.๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่
- ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
 - ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์
- ๓.๓) สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความ ๓ ปี
- ๓.๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตาม ความในมาตรา ๑๒ คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ และเหตุรับราชการนาน
- กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ถึง ๑๐ ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ตั้งแต่ ๑๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ
 - กรณีที่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำเหน็จแทนก็ได้
- ๓.๕) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา ๑๒
- กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จ
 - ถ้ามีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ครบ ๓๐ ปี ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญใด ๆ เลย
- ๓.๖) เมื่อได้แจ้งการคำนวณ บำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงหน้า ๒ ปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

๔. ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ

๔.๑ เหตุทดแทน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งหรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทนจะมีได้ก็ แต่กรณีราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

๔.๒ เหตุทุพพลภาพ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้

๔.๓ เหตุสูงอายุ

กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ต้องพ้นจากราชการเพราะ เกษียณอายุหรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการและ ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

๔.๔ เหตุรับราชการนาน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์ แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

ตารางสรุปสิทธิการขอรับบำเหน็จ บำนาญปกติ

เหตุออกจากราชการ	อายุราชการ (รวมทวีคูณ)	สิทธิบำเหน็จบำนาญ
เกษียณ	ไม่ถึง ๑ ปี	ไม่มีสิทธิได้รับ
สูงอายุ	๑ ปี แต่ไม่ถึง ๑๐ ปี	บำเหน็จปกติ
ทุพพลภาพ	๑๐ ปีขึ้นไป	บำนาญปกติ
ทดแทน		หรือเลือกรับบำเหน็จปกติ
รับราชการนาน	๒๕ ปีขึ้นไป	บำนาญปกติ หรือเลือกรับบำเหน็จปกติ
ลาออก ปลดออก	ไม่ถึง ๑๐ ปี	-
	๑๐ ปี ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒๕ ปี	บำเหน็จปกติ
	๒๕ ปี ขึ้นไป	บำนาญปกติ หรือเลือกรับ บำเหน็จปกติ
ไล่ออก	-	ไม่มีสิทธิได้รับ

๕. เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ

๕.๑ การพ้นจากราชการเนื่องจากการเกษียณอายุ

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุอื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๕.๒ การนับเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคล

การนับอายุให้เริ่มนับแต่วันเกิด ตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น กรณีเกิดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และเป็นผลให้บุคคลนั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

๕.๓ การนับเวลาราชการ

- การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ต้องไม่ก่อนวันที่อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

- ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ บำนาญ

- กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มเมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับ อนุญาตให้รับเงินเดือน จะไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

- กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้สอบคัดเลือกให้ไปปฏิบัติงานหรือศึกษา วิชาในต่างประเทศและให้นับเวลาดังกล่าวสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ

- เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปี (๖ เดือน) ให้นับเป็น ๑ ปีและสำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือนและให้ นับ ๑๒ เดือนเป็น ๑ ปีสำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับ ๓๐ วันเป็น ๑ เดือน

๖. การนับเวลาราชการทวีคูณ

๖.๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นทวีคูณ ดังนี้

- กรณีกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับ เวลาราชการที่ปฏิบัติราชการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ

- กรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึคนั้นเป็นทวีคูณ

- ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการทวีคูณในเวลาเดียวกันหลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

- ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีประกาศใช้ทั่วประเทศ ต่อมาก็ได้มีการยกเลิก และคงให้มีการ ใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

๖.๒) ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้

- ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐ รวม ๓ เดือน

- ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน

๖.๓) ประกาศใช้กฎอัยการศึกบางพื้นที่มีช่วงเวลา จากจังหวัดนั้นๆ ที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก

- ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ รวม ๗ ปี ๖ เดือน ๑๐ วัน

- ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ รวม ๒ ปี - เดือน ๓ วัน

- ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ รวม ๑ ปี ๖ เดือน ๑๗ วัน

- ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ รวม ๑ ปี ๕ เดือน ๒๖ วัน

การนับเวลาราชการทวิคูณที่แท้จริง ต้องหักวันที่มิได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่น วันลาป่วย วันลากิจ วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ

๑. เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๑.๑) ใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยเงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจาก ราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ

๑.๒) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ คือพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณ นั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับ เงินเดือนที่ได้เลื่อน

๒. วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๒.๑) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียวคำนวณโดย

เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

๒.๒) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนคำนวณโดย

$$\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนปีเวลาราชการ}}{๕๐}$$

๕๐

จำนวนปีเวลาราชการ ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้ว ให้ นับเวลาทวิคูณเข้าด้วยเพราะถือว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน

๓. การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ

๓.๑) ผู้ประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ต้องยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ครั้งสุดท้าย ตามแบบ บ.ท.๑ (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.ท.๒ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่ง หรือหนังสือรับรอง การบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นรวม ๓ ชุด

๓.๒) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องของเสนอ จังหวัดภายใน ๑๕ วันนับแต่วันนี้ที่ได้รับเรื่อง พร้อมแบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

(๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม(ถ้ามี) และเวลาทวิคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ท. ๓

(๓) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเดือนสุดท้ายก่อนออกราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุให้ใช้ สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่พ้นจากราชการ

(๔) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกราชการ แล้วแต่กรณี

(๕) สำหรับผู้ที่ออกราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ ต้องมีต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายให้แสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับ ราชการในหน้าที่ได้ต่อไป(ถ้ามี)

(๖) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวิคูณ (ถ้ามี)

(๗) หลักฐานการพิจารณาขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ถ้ามี)

แบบและหลักฐานประกอบการขอรับ**บำเหน็จบำนาญปกติ**

แบบ

- บ.ท. ๑
- บ.ท. ๒
- บ.ท. ๓
- บ.ท. ๔
- บ.ท. ๑๖ (กรณี มีสิทธิรับบำนาญ และขอบำเหน็จดำรงชีพ)

หลักฐานประกอบ

- คำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้ง / คำสั่งรับโอน
- สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน
- ประกาศ / คำสั่งที่ออกให้ หรืออนุญาตให้ลาออก แล้วแต่กรณี
- หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวิคูณ / การรับรองเวลาราชการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีสิทธิ
- อื่นๆ เช่น ทะเบียนบ้านฯ

๔. บำเหน็จบำนาญพิเศษ

๔.๑) สิทธิและเหตุในการขอรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ

เป็นสิทธิเฉพาะตัวเช่นเดียวกับบำเหน็จบำนาญปกติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ เนื่องจากประสบเหตุต่างๆดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ทำให้ได้รับอันตรายจนพิการ

ข. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้าภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพโดยปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการป่วย เจ็บถึงทุพพลภาพดังกล่าว เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระหว่างที่รับราชการ

ค. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพ เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่ จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ

ง. กรณีประสบเหตุตามข้อ ก. หรือ ข้อ ข. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ ทายาท

จ. กรณีจะประสบเหตุตามข้อ ค. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ ทายาท เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

ฉ. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสูญหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าว

ตามข้อ ก. ถึงแก่ความตาย เมื่อพ้นกำหนด ๒ เดือน นับแต่วันสูญหายให้จ่ายบำนาญพิเศษ ให้แก่ ทายาท ตามข้อ ง.

๔.๒) หลักฐานประกอบการขอรับบำนาญพิเศษ

ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย โดยในกรณีสูญหายตามข้อ ๑.) ฉ. ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ความเชื่อได้ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

๔.๓) การคำนวณบำนาญพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด การคำนวณบำนาญพิเศษตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

- ในยามปกติมีอัตราตั้งแต่ ๕ ใน ๕๐ ส่วนจนถึง ๒๐ ใน ๕๐ ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

- กรณีผู้ที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการดำน้ำ หรือการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ชุดทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุ ระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิกซ์ ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้ได้รับบำนาญ พิเศษเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

- กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นก็จะได้ รับ บำนาญพิเศษเป็นจำนวน ๓๐ ใน ๕๐ ส่วน จนถึง ๓๕ ใน ๕๐ ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถือเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือน เดือนสุดท้าย

๔.๔) หลักเกณฑ์ในการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตไม่ว่าจะเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่ก็ตาม ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ปฏิบัติหน้าที่ทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิตนอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดด้วย ในอัตราตาม ข้อ ๑) ง.-ฉ.

ทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้แบ่งส่วนตามสิทธิ ดังนี้

- (๑) บุตร ให้ได้รับ ๒ ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตร ๓ คนขึ้นไปให้ได้รับ ๓ ส่วน
 - (๒) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ ๓ ส่วน
 - (๓) บิดมารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ ๑ ส่วน
- ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิตามข้อ (๑) (๒) (๓) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำนาญพิเศษระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท

- (๑) บุตร ให้สิทธิได้รับจนอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์เว้นแต่เมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ นั้นกำลัง ศึกษา ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้ เทียบเท่า ก็ให้ได้รับ ต่อไปตลอดเวลายังทำการศึกษาในสถานศึกษา แต่ให้มีสิทธิรับโดยอายุ ต้องไม่เกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์
- (๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่
- (๓) บิดมารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต
- (๔) บุคคลอื่นได้แก่ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ถ้าอายุยังไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ให้อนุโลมรับ อย่างบุตร แต่ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวให้รับเพียง ๑๐ ปี
- (๕) กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มี สิทธิ ได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่
- (๖) ทายาทหรือบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวข้างต้น ตายหรือหมดสิทธิไปให้ส่วนที่ผู้นั้น ได้รับอยู่เป็นอันยุติ

๔.๕) การขอรับบำนาญพิเศษของทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายและทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษยื่น คำขอพร้อมกับหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานเสนอจังหวัดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ได้รับเรื่อง ดังนี้

- หลักฐานเช่นเดียวกับที่ขอรับบำเหน็จตกทอด
 - หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ได้แก่
- (๑) คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ
 - (๒) รายงาน หรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับ อันตราย
 - (๓) รายงานของผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)
 - (๔) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกระทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิด จากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

(๕) ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (๔) หรือหลักฐานตาม (๔) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่ ต้องมีเอกสารหลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุป ความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่า การถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่

(๖) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

แบบและหลักฐานประกอบการขอรับ**บำเหน็จบำนาญพิเศษ**

แบบ

- บ.ท. ๑
- บ.ท. ๒
- บ.ท. ๓
- บ.ท. ๔

หลักฐานประกอบ

- คำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้ง
- สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน
- ประกาศ / คำสั่งที่ออกให้ หรืออนุญาตให้ลาออก แล้วแต่กรณี
- หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณ / การรับรองเวลาราชการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีสิทธิ
- อื่นๆ เช่น ทะเบียนบ้านฯ

๕. บำเหน็จดำรงชีพ

บำเหน็จดำรงชีพ เป็นเงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพให้แก่ผู้รับบำนาญ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนี้

๕.๑) จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ

๕.๒) สิทธิในการขอรับเป็นไปตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

- ไม่เกิน ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือน แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอรับดังนี้

(๑) อายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐

(๒) อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าใช้สิทธิรับตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น

๕.๓.) ระยะเวลาในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

- ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

๖. บำเหน็จตกทอด

เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญที่ถึงแก่ความตาย ดังนี้

๖.๑) การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิเป็นจำนวนเท่ากับ

● เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

๖.๒) การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

กรณีผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ เป็นจำนวนเท่ากับ

● (บำนาญรายเดือน+เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ)) x ๓๐

กรณีผู้รับบำนาญได้ใช้สิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้วและเมื่อเสียชีวิต บำเหน็จตกทอดที่ต้องจ่ายแก่ ทายาท หรือผู้มีสิทธิต้องหักตามจำนวนบำเหน็จดำรงชีพที่ผู้รับบำนาญได้รับแล้วออกก่อนด้วย

๖.๓) หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอด

- ทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ได้แก่

(๑) บุตรให้ได้รับ ๒ ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ ๓ คน ขึ้นไปให้ได้รับ ๓ ส่วน

(๒) สามี หรือ ภรรยา ให้ได้รับ ๑ ส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ ๑ ส่วน

- กรณีที่ไม่มีทายาทตาม (๑) (๒) (๓) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

- กรณีไม่มีทายาทดังกล่าวเลย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่ผู้เสียชีวิตได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด กรณีไม่มีทายาทและบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จ ตกทอดเป็นอันยุติลง

๖.๔) การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แสดงเจตนาไว้แล้วแต่กรณียื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองแบบ บ.ท.๑ แบบ บ.ท.๒ และแบบ บ.ท.๕ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนามรณบัตร รวม ๓ ชุดและให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่างๆคืนแก่ ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท.๖ หรือแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึก ปากคำผู้อื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(๑) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไร และยังมีชีวิต หรือถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(๓) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลอะไรและให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(๔) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสต้องให้สอบสวน โดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือ ศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของ ศาลว่าเป็นบุตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติตามข้อ ๓ และให้เสนอจังหวัดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

(ก) สำเนามรณบัตรกรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตร ประกอบหลักฐานการสอบสวน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานชั้นสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้ง เพื่อ สอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมต่างๆไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้อง ได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรอง การตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

- (ข) หลักฐานการเป็นบิดา โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่
- สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือ สำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ
 - หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือ
 - สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมกับบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือก่อนนั้น
- (ค) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส
- (ก) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส
 - (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน
 - (ค) สำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณี คู่สมรสตายไปก่อน
 - (ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า
 - (จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน
- (๔) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร
- (ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของ บุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร
 - (ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครรรภ์มารดา (ถ้ามี) กรณีบุตรตาย
 - (ค) สำเนาใบมรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้
 - (ง) สำเนาทะเบียนการรับรองบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม
- (๕) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล

แล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี

๖.๕) การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จตกทอด กรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ดังนี้

- เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย เป็นหน้าที่ของทายาท หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ ตกทอดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว
- ให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้ มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับ ไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท.๖ และ สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดย ชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี โดยยื่นต่อองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย

- ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย ตามข้อ ๔) แนบแบบคำขอ และให้เสนอจังหวัดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด จำนวน ๓๐ เท่า ของบำนาญ + ช.ค.บ. หัก **บำเหน็จดำรงชีพ** (กรณีที่ยอมรับไปแล้ว)

$$\boxed{\text{บำเหน็จตกทอด}} = \boxed{\text{บำนาญ + ช.ค.บ.}} \times \boxed{๓๐} - \boxed{\text{บำเหน็จดำรงชีพ}}$$

การจ่ายบำเหน็จตกทอด

๑. บุตรให้ได้รับ ๒ ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตร ๓ คนขึ้นไป ให้ได้รับ ๓ ส่วน
๒. คู่สมรส ให้ได้รับ ๑ ส่วน
๓. บิดามารดา หรือบิดามารดาที่มีชีวิตอยู่ได้ ๑ ส่วน
๔. **กรณีไม่มีทายาท** ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ ต่อส่วนราชการต้นสังกัด
๕. ถ้าไม่มีทายาทและบุคคล ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติ

แบบและเอกสารประกอบการรับบำเหน็จตกทอด **กรณีผู้รับบำนาญตาย**

แบบ

- บ.ท. ๕
- บ.ท. ๖
- บ.ท. ๑๐ (ถ้ามี)
- ป.ค. ๑๔ (บันทึกปากคำ)
- แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือกรณีผู้รับบำนาญตาย

หลักฐานประกอบ

- หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตาย
- หลักฐานเกี่ยวกับทายาท บิดามารดา ทะเบียนบ้าน/ใบมรณบัตรฯ ทะเบียนสมรส/ทะเบียนหย่า
- หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส ทะเบียนบ้าน/ทะเบียนสมรส/ทะเบียนหย่า/ใบมรณบัตร
- หลักฐานเกี่ยวกับบุตร ทะเบียนบ้าน/ทะเบียนสมรส/ทะเบียนหย่า/ใบมรณบัตร

๗. เงินช่วยเหลือ

๗.๑) การจ่ายเงินช่วยเหลือ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเท่ากับ

$$(\text{บำนาญ} + \text{เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี)} - \text{เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี)}) \times ๓$$

๗.๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

๑) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย ตามแบบ บ.ท. ๑๐ ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เงินช่วยเหลือให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนา เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส และมีบุตร แต่ได้ยื่นแบบ บ.ท. ๑๐ แสดงเจตนา ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุตร เมื่อข้าราชการท่านั้นเสียชีวิตต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่บุตร

๒) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือกรณีที่ได้มีการแสดง เจตนาไว้แต่บุคคลดังกล่าวได้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย หรือได้ตายก่อนมีการจ่าย เงินดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

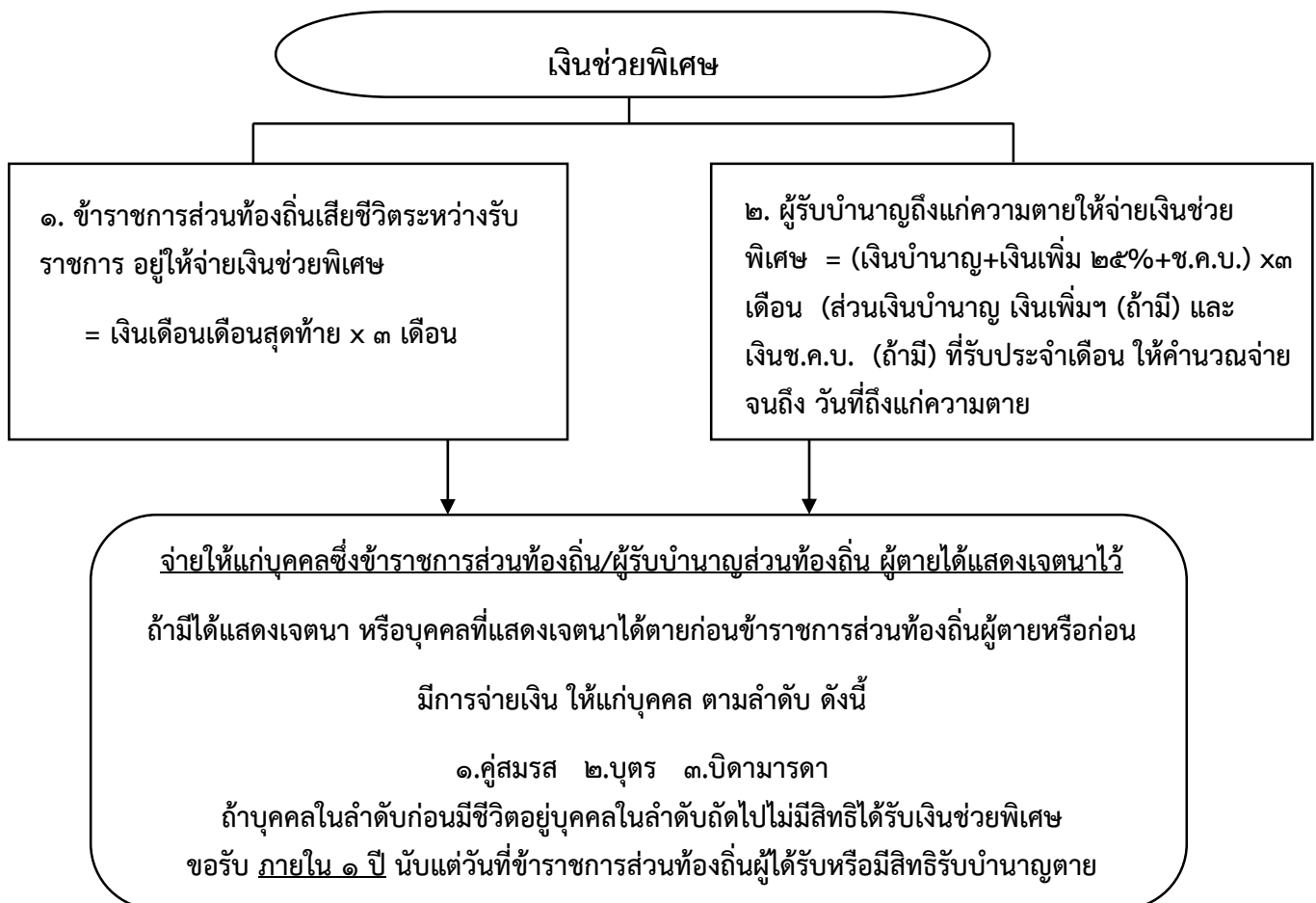
(๓) บิดามารดา

ทั้งนี้ หากบุคคลในลำดับก่อนยังมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

๓) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเป็นบุตร และมีจำนวนมากกว่า ๑ คนให้จ่าย ให้แก่บุตร ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากบุตรคนอื่นๆ ให้เป็นผู้รับเงิน หรือจ่ายให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

๗.๓) การขอรับเงินช่วยเหลือ

๑) การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

๘. เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ)

เงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับ เป็นเงินที่คิดคำนวณตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อคำนวณแล้วได้รับบำนาญรายเดือนเท่าใดก็จะได้รับจำนวนนั้นตลอดไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปสภาพเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต อัตราครองชีพมีการเจริญเติบโต อัตราครองชีพมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นเงินบำนาญที่ได้รับอยู่จึงไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต กฎหมายจึงกำหนดเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ) ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีเงินได้รายเดือนเพิ่มขึ้น

ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
(ช.ค.บ)

กำหนดให้ข้าราชการผู้รับบำนาญ ได้รับเงิน ช.ค.บ เพิ่มขึ้นจากบำนาญรายเดือน เพื่อให้เพียงพอกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ชรก. ได้รับการปรับเพิ่มเงินเดือน

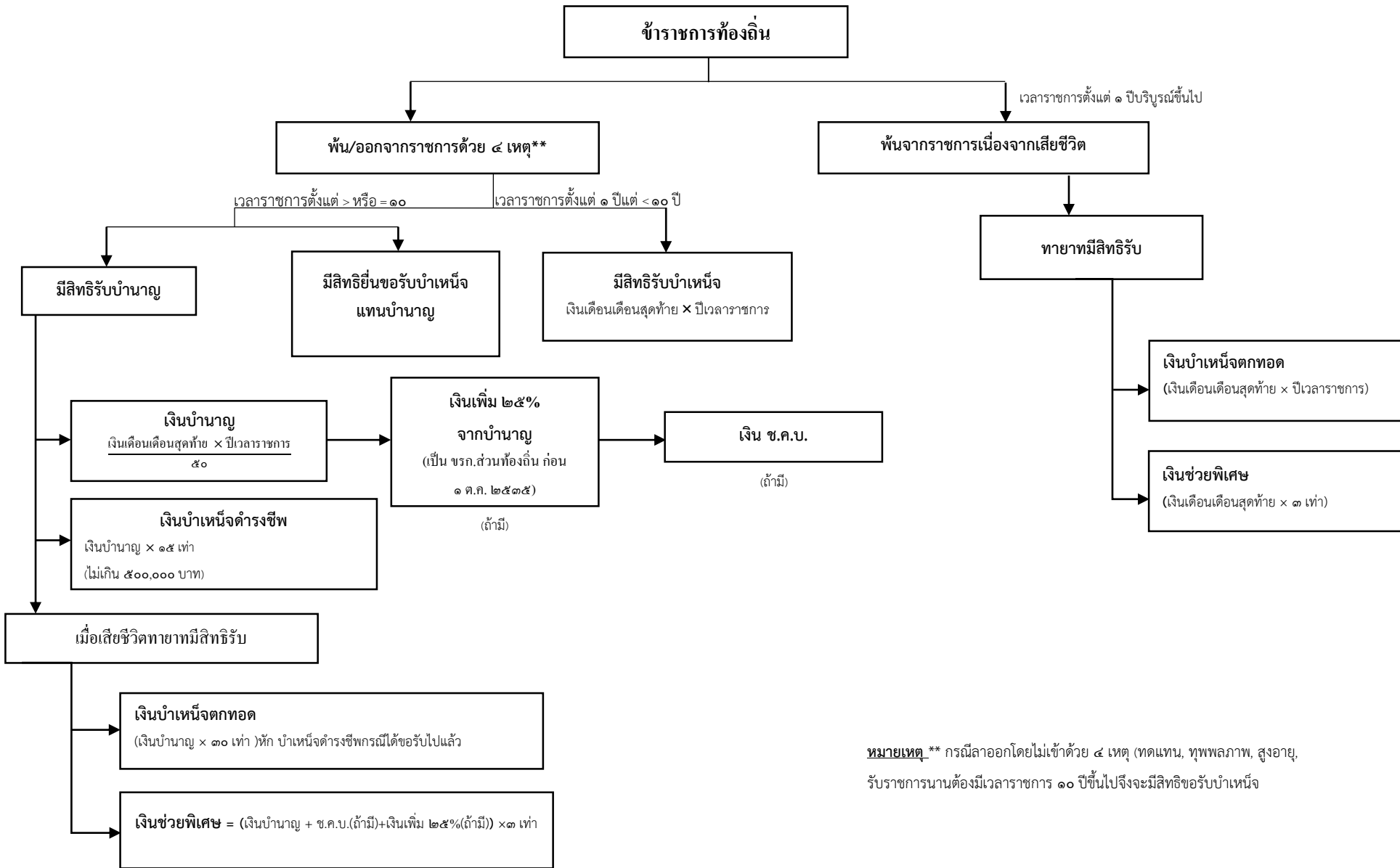
จ่ายจากเงินงบประมาณของ อปท.ตามระเบียบมท. ว่าด้วยเงิน ช.ค.บ พ.ศ.๒๕๒๒ ข้อ ๗ ยกเว้น ตำแหน่งครู และ ชรก. ถ่ายโอนเงิน ช.ค.บ จ่ายจากเงินอุดหนุน และตามระเบียบ ข้อ ๖ กรณีเสียชีวิตให้จ่าย เพียงวันถึงแก่ความตาย

รับบำนาญครั้งแรกที่ใด อปท. นั้นรับผิดชอบจ่าย ช.ค.บ ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญในภายหลัง ระเบียบฯ ข้อ ๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙

การตรวจสอบการขอรับบำเหน็จทุกประเภท

ประเด็นในการตรวจสอบ	เอกสารที่ต้องตรวจสอบ
<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผู้ยื่นขอรับบำเหน็จบำนาญจะต้องรับและตรวจสอบแล้วดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด - ตรวจสอบเอกสารประกอบครบถ้วนหรือไม่ ผู้ลงนามในเอกสารหรือผู้รับรองเอกสารแต่ละฉบับ ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบหนังสือสั่งการหรือไม่ มีการรับรองเอกสารที่เป็นสำเนาหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ บท.๑ - บท.๖, บท.๑๐, บท.๑๓ (ต้นฉบับ) บท.๑๖ และบท.๑๘ ✓ คำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้ง / คำสั่งรับโอน ✓ สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น ✓ คำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ✓ ประกาศ / คำสั่งที่ออกให้ หรืออนุญาตให้ลาออกแล้วแต่กรณี ✓ หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณ / การรับรองเวลาราชการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีสิทธิ ✓ บันทึกปากคำ (ป.ค. ๑๔) ✓ เอกสารการตาย เช่นใบมรณะบัตร / หรือหนังสือรับรองการตาย ✓ เอกสารเกี่ยวกับทายาท / บิดา มารดา ✓ เอกสารเกี่ยวกับคู่สมรส ✓ เอกสารเกี่ยวกับบุตร

หมายเหตุ** กรณีลาออกโดยไม่เข้าด้วย ๔ เหตุ (ทดแทน, ทูพพลภาพ, สูงอายุ, รับราชการนานต้องมีระยะเวลาการ ๑๐ ปีขึ้นไปจึงจะมีสิทธิขอรับบำเหน็จ

